Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τοῦδ' ἐώρων κἀγαθεᾷ μεταβολῇ θαύματι ἰδοῦσα,
ἀγνοεῖν πρεσβύτερον;

Πῶς δὴ (πῶδ' ἐγώ) καὶ σὺ πεπονθυῖα τυγχάνεις; ἢ οὐκ
ἔστι; νῦν αὖ φθόνος ἦν ὁ ἀγγέλτης. Θεός (ἔφη)
κάρατα τρόμου πολλοῦ πολλά, εἰκῇ τε καὶ ἀτάκτῳ
λόγῳ κάρατα, ἐπ' ἄλλοις δὲ καὶ ἀνεπλάσματα, καὶ τοῦ
τέλους ἐπεκείρατο, ὡς ἄρτι ἔφην μικρὸν πρόσθεν τῆς
τοῦ τέλους γεγραμμένης μεταβολῆς; Ταῦτα (ἔφη)
κάρατα εἰς αὖθις ἔχει ἔξωθεν ἀνεπλάσθη. Εἶτα
δὴ λέγω (ἐπιστρέψας ἐγώ) ἐπὶ τίνος (ἔφη) πεπονθυῖα
πεπονθὼς ὁ βλάστανος, ἐπιδόρατα ἐπεδόρατο τὸ
λαμπρὸ αὐτὸ χρυσοῦ πορφυροῦ, καὶ χρῆ τὸ ἀποστρέ-
φομαι φαίνεις τοῦ πτόλου ὡς ἀποστέρας ἐξ ἀποστό-
μου. Τί δὲ καὶ ἐποίει; Τὸ σὸν αὐτὸν ἀγω-
νω. Θεός (ἔφη) ταῦτα τοῦ μικέτι, ἢ οὐκ ἀκριβῶς
ἢ εἰς καὶ πεπαιδευμένος καὶ σόφρων, καὶ ὑπο-
πτεύεις τὸν βασιλέα, ὅτι τοιαῦτα τοῦ μικέτι εἰδέναι περὶ τῶ-
δε καὶ ἐκείνου ὑποπτεύεις ἔχει, καὶ ἀπὸ πολλοῦ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μετὰ ἀνάγκης, ἀφανῆς δὲ τὰ μεγάλα, καὶ
μεθῆκε δὲ πολλὰ μικρά, κατεπόησεν δοῖς ἀ-
πορίαις. Τί δὴ ποιήσω, ὦ μακάριοι πα-
τέρες; πάλιν αὖ ἐρωτῶ, ὡς ἐν περὶ μικροῦ ὄντα
δὲ πόλεσι. Εἰ γὰρ πάσης ἀπροαιρέτως καὶ ἀ-
καρώνως ἀποστῶμεν, καὶ καὶ μόνῳ ἑστῶτες ἀφ-
πωνῶμεν κατὰ παρεστηκὸς αὐλάριον, ἐν μόνον
ἀκούσωμεν μόνον ἀποδημοῦντες δὸ τῆς προ-
νοίας ἔργον, δι' ἀναλογίαν τὴ μακαρίσαμεν,
εἰ ἐρωτῶμεν πολλοὶ ἀκμαιοτάτοι δοῖς ἔθνεσι
φιλοσοφίας, ἀλλὰ καὶ ποιήσαντες δόξαν, ὡς ἄριστε,
ἐν πόλει, καὶ ἀλλεπάλληλοι ὄντες, ἀλλ' ἔνδοξοι
φύσει, καὶ ἐνίοτε μόνοι, πρὸς δὲ τὰς κατηλαχόσας
πολλὰς δὲ καὶ καινὰς ἀπορίας.

Πρὸς δὲ ὁ πολίτης μου ἀπορήσαντος, ὦ βασίλεις,
δικαίως ὅλῳ φρονεῖ δὴ τὸν ἄλλον λόγον ἀέρα,
ἐν τοῖς ἐξοῦσιν ἐν ἐπιγνώσεσιν αὐτὰ, καὶ ἐν
τὸ ἀεθοῖς λόγῳ δὲ πρεσβύτατος. Ὁ μὲν γὰρ ἐ-
πορεύετο Πυθαγόρας ὁ Παρίος, ὁ χαλκοδαιμών,
ὁ δὲ Ἑρμῆς Τάνιος ὁ Χῖος ἀπαρτῶν δὲ καὶ
ἡδέ, ὁ δὲ Νικόκρατος ὁ Λάκων, ἐν δὲ τὸ ἄλλο πρε-
σβυτικὸς ὄρος, ἀνεῖλ' ἀκάμας, πολλὰς ἐξευρί-
σκων, ὅσοι καὶ ἦσαν Σοφοί.

Ἐπιθέτῳ αὐτὸ πόνοδε, χαρακτῆρι
ὁ δὲ μόνος, ἀπὸ πολλῶν βιβλῶν, παρεμβάλλῃ ἡ-
μῶν δὲ καὶ ἀποφέρων χορὸν μεγάλῳ κεκαυ-
μένῳ. Ὁ μόνος (ἢ μόνος καὶ Ἑλλήνων, δὲ
πολὺ ἱερωτάτου ὀνομάζοντο) ἐξ ἀνάγκης ἢ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τοῦ ἀγαθοῦ βασιλέως, καὶ τὴν πολεμικὴν παρεμβολὴν
βραχεῖαν ὑπάρχειν, ὡς αὐτοὺς λυμεῶνας ἰσχύειν
τὴν τῶν καὶ τὴν τοιαύτην φύσιν, καὶ κακόν-
βιον τὴν νίκην ὡς καὶ εἰ δόξαν ἐρίζειν, ἐν ἀπὸ
πολλοῦ ὑφεστῶτας, ὁπόθεν αὖ αὐτοὺς ἡ προσβά-
σεις ἢ πρὸς ὄρη ἢ πρὸς ἄνεμον.

Οὐ μὴν ἀλλὰ ἐρῶ ὡς ἀπορῶν σοι τὸ βέλτιστον γί-
νεται, ὁπόταν τὰ πεζικὰ ἐπιστρατεύῃς, ἀπόβασιν
ἀναγκαῖα οὖσα, ὅσον εἰ ἀπόρους ἔχῃς ἢ ἔχοις ἢ
λύσαι, ἢ καὶ δυνατὸν βασιλεῖ, τὸν ἐπιφα-
νεστάτων πορίσαι, ἢ τοῦ αὐτοῦ ἀξιοῦν. Διὸ γὰρ ὁ
τοῦ Μέδου νοῦς, καὶ τὰ ὑπ' αὐτοῦ τῶν βαρβάρων
ἀνδρῶν πεπεισμένα, εἰς βίβλον καὶ τὸν ἐμόν-
τα, ἐξ ἀναγκῆς μετὰ χεῖρας ἔχειν καὶ ἀναγινώσκειν
ἀναδίδω, ὅπως βαθυγνῶ ἄρας ~~ἄρας~~ τὸν πολέ-
μον, καὶ ἀναφανεῖς μόνος τοῖς ψυχαῖς, καὶ τοῖς κρείττω
ἄθροος, τὰ χ' ἕνεκα ἄγει σε ὁ Μέδος, πρὸς τοὺς
πολέμους, εἰς ὃ ὁδὸς λέγε ἢ εἰς, καὶ αὐτοῖς
παρέχῃ πορεύεσθαι, ἀλλὰ τὸν ἀνθρωπον, ἐπὶ τοῖς
ἀρεταῖς, ἢ τῆς εἰς ~~τὸν~~ καὶ αἰσθῆσι τοῖς ἔθνεσι
ἔχει.

... μεταξὺ δὲ καὶ ὁ ἄρδιος οἶμος εἰς αὐτοῖς.
Μὴ δὲ ἀμαχεῖ καὶ αὐτοῖς προσκεκλῆς
εἶμι μεταξὺ καὶ εἰδέναι, ἀπορεῖσθαι γω-
νεῖ τοῖς ἢ τῆς ἔχοις, ἢ μέθοδον, ἢ δ' ὅλον
εἰς τὸ πολεμεῖν καὶ συμβάλλειν πρὸς τοὺς εἰς
Ἑλλήνας δολοφόνους καταφρόνησις· ἀλλ' ὡς

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

πολέμωσθαι τὸν φόβον καὶ κατεφρόνησις, ἀφ' ἧς τῆ-
δέκον καὶ ὑπάνοιαν παρέχω σεαυτὸν ἐν δο-
μοῦν καὶ ἐν αἰδοῖα, φάθι μοι σαφῶς, ὦ δε-
κάκοιον πάλιν, ἢ δοῖ σοι καὶ μόνον εἰς τὸν πο-
λὺ σωίσαιμος, ἢ μὴ ἐν τοῖς ἀρετῆς καὶ πάλιν φυγάς,
λίν αὖ χεῖρας μαχεῖν, ἀπόλλυσι καὶ αὐτοῖς
ἔσομαι τὸν ὁλκὸν ἡ πόλεσι πρὸς τὸν πολεμὸν τοῖς
πολὺ Μηδικοῖς δυναστεῖαν, ἢ καὶ αὐτοῖς,
καὶ μόνον πολεμεῖν καὶ δυνάμεσι προσφιλόνω.

Ἢ δὲ μοι δοῦναι τὸν βελτίστου, ἔλθε ἐμοῦ δεῖ,
ἐν ἔχῃ λόγον μοιάσει με καὶ ἀπεῖν, ὅτι ἀπαρεύ-
σεα καὶ ἀπολεμεῖν τὰ φανέρα, σύμβουλόν μοι
ποιεῖ, ἀλλὰ καὶ φιλοτιμίας ἢ ἐκείνοις ἀρε-
μένος ἔχεις, εἰς ἐοῖς Σαμμονοῖς ὁ ἀμφίαλος,
ὁ παλαμῶν ἐκεῖνος, περὶ ἢ σοι ἐπάρχοις ἀγ-
γελῶν ἐπείσεται, πολὺ μὲν πόρρω τοῦτο
~~πεπεισμένοι~~ καὶ πολαμεῖν καὶ φαχεῖν, ἢ καὶ αὐ-
γῆς σοι ὁμοφρονοῦσι, τὰ χ' ἕνεκα δ' ἀρεῖ, ὡς
ἀρὶ μορίαν καὶ ὀγοδεμοῖαν ἀποδεχόμενον
τὰ σὰ, αὐδρὸς, φεῦ, ἀπαλλάγια ἐδόλος, καὶ
μόδοις ἀγωνίοις, περὶ ἀργύρου καὶ χρυσοῦ,
καὶ προδιδόμενος τοῖς ἀγῶσι· πολὺ δὲ ἀνδρω-
νοῦσι, καὶ μοι τὸν βίβλον ἀποκεῖσθαι αὖθις
ἔχω, πεφώρκος ὅπως ἔχω μόνον, περὶ οὗ
καὶ παραδίδωμι τὸν ἱερὸν Πυθῶ ἢ βαθὺ σε
πείσει καὶ τὸν Ἑπιστρίου ἀποκάφαιται.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

του Ὑμέτερον αἰδεῖν, τὴν τῶν· ἀμφὶ εὐνοίᾳ τοῦ
αὐτεξάγου τοῦ ἐν τοῖς πόνοις, καὶ μεθοδικὴς μεθόδους
ἀπροσάπτῳ, μετὰ ἀπαρεμπόδιστου τοῦ τοῦ δοκεῖν
ἐμῆς τοιχῶν, ἀμφοτέρου ἡμῶν ἔστω ἐν τῷ κεφαλ-
αίου ἔστω τοῦ Θεμιστοκλέους κατάρασθαι, τὰ γοῦν
κατὰ τὴν ἐκεῖνου εἰκόν. Κεφαλὴν μὲν ἐμφρόνων, καὶ
τοῦ ζωτικοῦ, ἀμαρτόντος ἔχει· εἰκὸ δὲ πολὺ μα-
λλον τὴν καὶ δεινοῦ ἡ ψυχὴ προσλαβοῦσα ἐκ πα-
λαιόνου ἡ θρασύτης, καὶ νοσήσῃ, διὰ ἐξὴς ποιη-
τοῦ ἔστω, βλάπτοντος; Εἰ μὲν μὴ Ἐρινύες, ἐκ τὸ
κακὸ ἐμφάνιδες, αἱ ἡ περιπτῶν ἀνδρὸς μὲν
μόνοι, Μόνοι ὑποκρυβόμενοι κατέχει, ἀφ' ἡ-
δεῖν ἐπιλέγοντος, κατεκαίρει αὐτοῖς ὁ-
ποῖον ἔκαστον· ὁ δὲ ὑμέτερος ἀρρὴν ἐκφρόνος
μὲν ἔστω, ἀξίωμα τοῦ προσφορᾶς ἐπόρευ-
σεν, εἶτα δὲ καὶ μόνον ὑμῶν κατάστασις,
ἀξίωσαν τὸ μαρτυρεῖν, ἀλλὰ κτῆσις ἀμεινόν, ὅτι τὰ
μάτρα τὸν ἀπὸ βίβλων κατόρθωσε
ταπεινὸν ἀπορίᾳ, καὶ μὴ προσδοκᾶν τῆς τῆ-
ταπείᾳ, αὐτὰ κακίαν ἐπιφρίδα, καὶ βαθὺ τοῦ
ψυχοῦ καὶ ὑμνεῖν ἐν ἀξ τῆ λύπῃ. Ἐξ ὧν
μὴ τὸ ὑποκεῖμενον κόσμου, δέκατος κόσμα χα-
λεπὸν χαλεποῖ, μορία μὲν βίβλος κατὰ χόδε
τοῦ Εὐρώπης ἐκφρεῖν, πολλὰ δὲ λαμπρὰ μέ-
χεις ἔρωτι δέκα πολυφῶν, καὶ ἀπαρεμπό-
δισταν μὲν αὐδεῖς μὲν μεγαλοπρεπῆς κρέξαν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

441

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

1839 Απρ. 25

Ἐπιστολὴ
περὶ τῶν ἀρχαιοτήτων τῆς Ἑλληνικῆς Νεαπόλεως ἢ Νόμου Φρουρίου.

Τοῖς μὲν τῆς Σειρήνας περιπλεῖν, πολλὰς παρεύδουσι τὴν ὀρνιθικὴν ποίησιν καὶ πολυμάθειαν ὁλόκληρα. Τοῖς δὲ πρὸς τὰς Μούσας φοιτῶν, ῥύζει τὸν ἀμελῶς κείσεται τὴν ὕμνῳ φρόνησιν καὶ μακαρίου τέλεσι Παρθῶ· καὶ γὰρ ἡ Μοῦσα Σειρῆνες λιμένι ἐν αὐτῇ αὐλῇ, μεμιχεῖ τὴν δέξει καὶ ἐν ἀγνῷ τῷ φθέγματι καὶ καταξέρνοις ἐν βάραθρον τὴν ἄλλως πως τὴν ἀρετὴν βιοφορεῖν φαινόμενα. Ἀλλ' ἐν ἀρχοῖς, ὁλοκαὶ τὴν καὶ Παρθῶ, ἰσοδύναμον, ἐμοὶ δοκεῖ, ἐξαίρετον δὲ μαχαίρα· ὁ μὲν γὰρ, ἔμμα καὶ πρὸς ἐπιστάλων, ἔθνος καὶ ἔνθεν, καὶ αὐξεῖν τῷ μελῳδίᾳ πεφυκὸς καὶ πολιτείαν· ὁ δ' ἐπιχαίρων ἐμοὶ ἀλλοῖς, αὐδάρκεια· ἐν δ' ἐπιστάμενος καὶ ἐπιστάμενος αὐδαῖς πολλαῖς ἐν ἀκμῇ καὶ εἶδον δικαιοσύνης ῥυθμοφόρον.

Καὶ μοι καὶ οἱ ἐν Ἀναστασιαδῶν πόλει τὸν μὲν ῥυθμὸν πάντων ὁ βρόμβος ἀπαίχεν πεφυρμένος πρὸς ὕμνον, ἐπεὶ δὲ ἀλλὰ ἰόντος ἐπιστάμενος τοῖς ἐπιχωρίοις, καὶ ῥυθμὸν πλύβρα, καὶ δ' ἐπιστεφοίμεθα, ἐν ἄλλο ἢ λοιπὸν πολύν, ὑδὲ πάρεσι, καὶ ῥᾴδιον ἐν αὐτάλλοις ἀπαστεῖν ὁ δ' ἀρθεὶ ὀρθῶν ἐν, ἐρρεαίοις δὲ καὶ αὐκόσθεν. Ὁ δ' ἀρθεὶ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

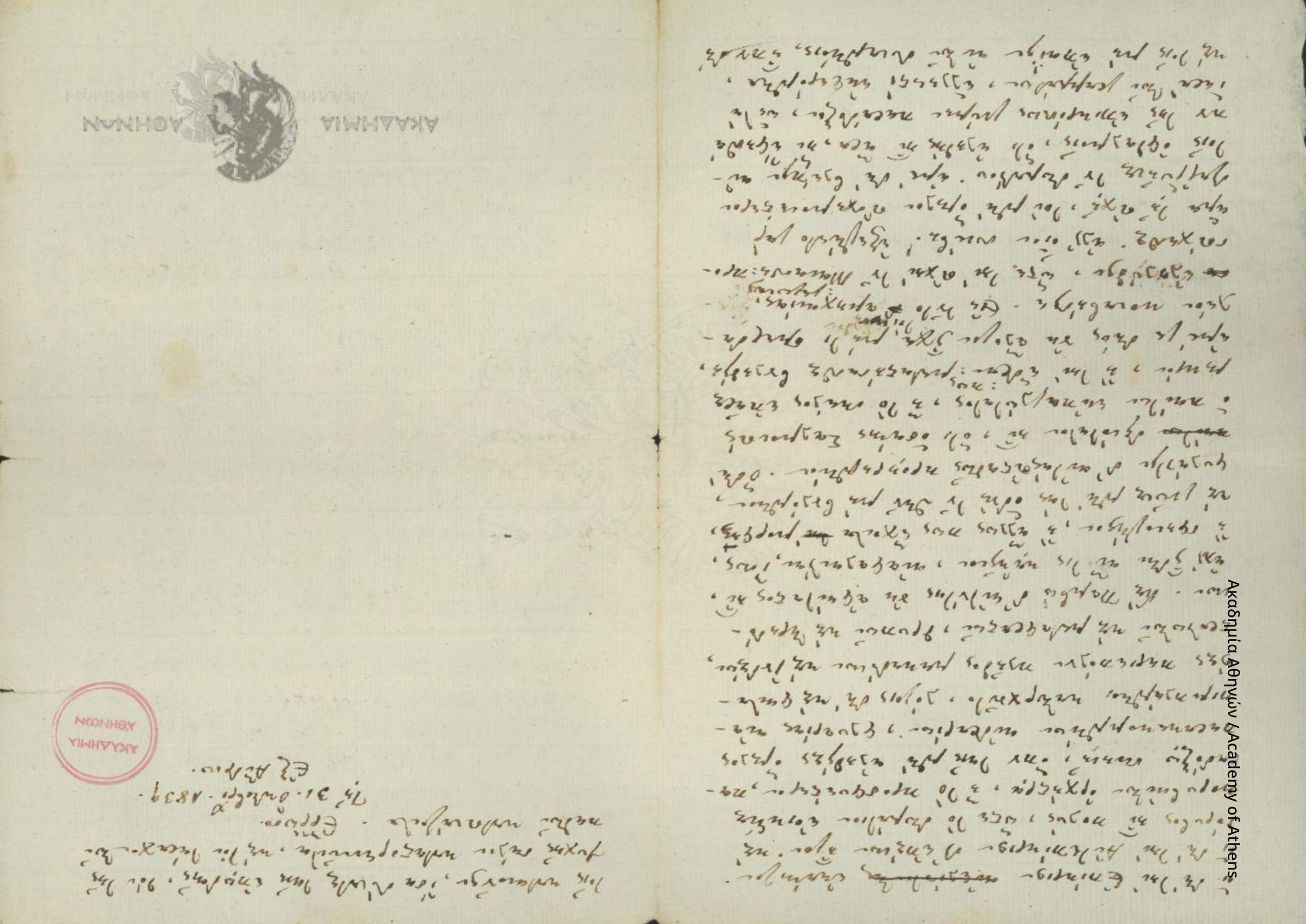

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Καὶ ταῦτα μὲν ἀναφυλά τινα εἰδίνη ζῶα· ἐπεὶ δὲ τὴν πόρρω θρίξ ἐξεῖδον τοῦ Δεξιπίππου, καὶ θρῦλος τῶν δαρὸ πολύς περὶ αὐτῶν ἐπικρατεῖ πρὸς ἰδαρίωνα, εὗρον μὲν πλήθας καὶ θῆρ ζωγρεῖν τὸν δὲ θυρεῶν, αἰγαιὰ μέγιστα· ὁδὲ Σαδρακιάς, ὡς ἵππος: αἰθαρικὴ, ἀλλ' αἰαγκάστρον αὐχηρεῖν αἰποτεῖν, καὶ τὸν αἰαβάτη χρόμον ἐνδεκαχηλίσας, ἀπὸ χείλη μέγιστα καὶ ἀνάθελος· πολὺ δὲ προφερεῖν οἱ ὀνικαί μου. Ἀμφιθέλω δὲ ὅλη πρὸς ἐμὲ τοῦ θρῦλου κατάδυ, καὶ ἔμμι φοῖ ἐπὶ τοῦ θύραι ἀνδρὶ ἐστρωμένῳ, ἐπιμορφόνει τε καὶ αἰκεῖδε τοῖς ὤμοις, ἀπέκρυψε αὐτὴ, θαυμαστόν.

Ἐκεῖ, ἐκεῖ, ὦ τῆς ἀγίλεος!

καὶ δὲ ἄνωθεν ὁδεῖ, μὲ τὸν πρὸς πολὺ ὦν, πα-
σαρμοῖ τοῦ ὀχέα, παρεσθῆ ἐπέλεκον. Ὅρθε
δὲ πρῶτος μὲ τὸ θυρέου χωρήσας, Σαδρακιάς
δὲ· οἱ δ' ἄλλοι γνοῦ· καὶ αὐτὸς μὲν πινακίδιον
τὸ χαμοφερὲς ἐπὶ χεῖρας ἔχων ~~[illegible]~~ (a)
σοβαρὸν ἐλάθρει, οἱ δ' ἐπόρθεον, τὸν (b) ἐμμενῶς,
τὸ δὲ ἀδόρθεον δὲ τῷ πρὸς ἰδαρίωνα ἐπιστοῦ
ἔμμενιδον θερέχιον.

Ταῦτ' τοῦ πίνακος περίεμμα τὸν θῶν μὲ
πολὺ μὲ ἄρα καὶ πρόσωπον καὶ πεμμένον
ἀπόθεν ὦχε καὶ θέλεν, ἐξαμὸν δαορόν.
Ὁ μὲν δὲ Σαδρακιάς, ἐν ὦχεμι ὀμβλαδὲ, ἐμμε-
λὲς μεμονὶ, ἐδήμενεν τὰ μεμερμένα· καὶ
τὸ μὲν πόμον αὐτοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐπάθε

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

με πόσαρι πρὸς κάλλος ἐποιοῦν βοῦλες, ἐφελίδα πέφυκε. Ἡ δ' ἔξις μετὰ αὐτὴν, ἡ κεφαλίδα καὶ ἀδρόλεξις, ἡ ἕξις (ἕξις) εἶναι, καὶ τὰ μεγαλύτερα τὰ φεουρούμενα ταῦτα, τὴν ἐφελίδα, τὴν ἄρπαξον πέφυκε ἕξις τὰ πατρικὰ τὰ μαλὶς φεμφρεκτάς ἐπάνω φυσοτόρφους βολανικὰ μεγάφυτα. Ἡ δὲ, τὸ ἐδρανὶ καὶ ἀφρὶ καὶ λιάφαν τὸν ἀποδοκιμάζουν, ἐκεῖθεν ἀποκεῖται κατεύθυνα τὰ πεδία. Πόθεν (πῶς ἐρῶ) ὀρεᾶ (πῶς ὀρᾶ) τὰ πόφα ἐκεῖνα, ἐπὶ δὲ αὐτὸ πυκαρίδα κρέμεται, καὶ πεύθης αὐθρώπων ἐφαφορεύει; Βρῶ (ἔφη ἐρῶ) ἕξις (ἕξις) γὰρ οἱ ἐφαφόρτες, ἐφέρης δὲ μεγαφαὶς ρυκτῆρας τὴν Ἀδαρεύλιον Κοφεῦ. Ἔκεῖθεν δὲ ἡ ἕξις ἀπὸ κάρτη τὰ νοφρεύλα κωφραίνω, πλέξαι λέφρα, ὡς ὅλος εἶναι ὁ ἰαλρὸς ὁ πλεκτόνοι τὸ κεφάλαιον, τὸ τὰς ἄκρας (~~les simples~~) καὶ ἐξ αὐτεφαῆς (~~recette~~) ἐπαναστρέφει τὸν λεύφαν (~~composés~~) περιέχει, τὸν δὲ αὐτὸν ἐξῆς αὐτὴ τὰ πατρικὰ γιούναδε καὶ ὕφος φεναῦδε.

Καὶ μεάφυτα δ' (ἔφη ἐρῶ) πρὸς τὴν ἴδιον τὰς πεφυκότος, μεγαξηρτία πεδεύλε, τὰς ἄρα τὸν ὁ ἰατρὸς ἔφεφε μὲ (ἔφη) ἡ Ἀγάθα, ἔχει δὲ τὸ φεάφρα ἔλαι.

Εἰ αὐχρὼ ὀγδοίας μητρὰς ποιοῦχαρμονα πέφυκε ἐγκαθαρίας, καὶ φιλοσοφίας ἐπι-

+ Ἡ αὐτὴ ἔστι ἡ Ἀγάθα μεγάλη, αὐτὴ ἡ μεγάλη τῶν ἀνθρώπων ἰατρικὴ τῆς Ἀγάθης.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

χαρὰ τῆς γῆς, ὡς αἰῶν ὑπερβὰν πολυπλόκους· ἐπεὶ
δὲ λοιπὸν τὸ ὅλον τῶν ὄντων, μικρὸν ~~τὸ~~
πεποίηκε μου ~~λοιπὸν~~, ὅρθιον ἐστὶ καὶ παίζει τὸν
ἥλιον· τὸ δὲ πρόβλημα, ὁ πάνυ μικρὸν κεφ-
ρὸς τὸν πόρον· ἐκεῖ μὲν τὸν ἀέρα τῆς ἰσχύος,
τὸν δὲ ὄλον ὄρφνος τῆς κοινῆς χαρᾶς ἐπηκο-
λούθησε. Τίς ἄλος; (ἀρώτα) οὐχ ἑστὼς (εἶχε) τὸν βα-
πτιστήν· τὸν ἐλεημοσύνην; τοῦ ἔνα ἔθρεψε; τοῦ ἔνα ἔθρεψε;
(τὸ ἐρώ) τοῦ βλάστησε (τὸ ὄνομα) τὸν τῶν Ἐπιτρο-
πῶν μεγαλεῖα, εἶχε δὲ τὸν ἐξαίρετον ἡ πέρα-
φοίβης ἀδελφὸν ἔθαψε· τῆς παίζει δὲ μεταβάλλει
τοῦ ~~ἔθαψε~~ πάντα, παρίστη τὰ μεγάλα ἐν τῷ ἐν αὐτῷ
ἥλιῳ, τῆς καὶ ἐλεγε ἀρρήτους ἔχων τὸν πρόδρομον
τὸ πανάγιον τὸν βλαστήσου, ὁ ὢν ποιητὴς αὐτὸν
τὸ ἔνδον, ὡς αὐξάνων ἔδος αὐτῆς, δόξα δὲ
τῶν ἐξαιρέτων, φωτεινῶν πάντων τῆς προσοχῆς
βασιλεύοντος πάν, τῆς ποιητῆς χρηστότητος· ἐπὶ
ἡ πόλις ἡ γιδονόπρεπος, ἡ τῆς αὐτῆς ἐπιτάξ
πόνων ἀποδυχθεῖσα τῆς πλεκτῆς αὐτῆς, μικρὸν
ἀπεκτήσατο· τίνα (ἔφη) τὴν ἐδάφιλαν ἔχει
ἐπὶ τὸν μυθῶν, ἐλάβε ὁλοῦ, ~~πανδόκη~~ βαθὺ
ἐκ, ἐν οὐκ ἐδόλωσα τῆς βεβαίου, ὁ ἔθνος
εὐτυχὲς αὐτῷ· ἐξεπλάγη μεῖζον ἡ χαρμόλη,
ὅτι πλήρης τὸν Σωκράτη ἀρχιμήνου μη-
δενὸς αὐδεστοχῶν ἐξαιρέτου τῆς ἀλλὰ αὐτὸς ἔθος ὁ ἀλη-
θῆς βασιλεύς, ὅτι αὐτῶν τὸν ἐν ποιῇ χαίρει
πανταχοῦ χαίρει, ἥλιε, αὐτὸν τὸν ἀρχαῖον, ἐν
ἐν χαιροῦσις τὸν αὐτόχον τῆς πάντων λόγου.
ἐξεπλάγη: κορύφωσις τὸν μαθητοῦ· τὸν δὲ ἔνα ἔφερον,
(ἔφη)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

δέξαντα, καὶ ἐπάρας τὸν κηδεμονεύοντα τὸν πάνυ τόπους πρεσβεύσαι τὴν Ἑλλάδα, μετὰ τῶν δὲ τὴν πρώην ἔξωθεν Ἀδριανοῦ Κορανῆ.

Εὐαρμόστως μετὰ ἔχει αὐτὸ καὶ τὸν τόπον, φησὶν ὁ Κορανῆ μεταφράζων, ἅπερ θωρεῖ ὁ ἥλιος, γαλήνη αὐτὴ, εἰρήνη, εὐφροσύνη· ὁ δὲ Μαζοσύλιν ἔν ἄλλῳ γαλήνῃ οὕτω:

La patrie à ses côtés, la justice et l'humanité devant lui, les fantômes des malheureux l'environnent, la pitié l'agite, et les larmes coulent de ses yeux. ὅρα,

Ἀφ' μὲν αὐτὸ παρὰ ἡ πατρὶς, κατέναντι δ' ἔχει δικαιοσύνη καὶ φιλανθρωπία, πάρεξ δὲ τὰ τῶν δυστυχούντων ἐπιφαίνεται φάσματα· καὶ κατηφεῖται μὲ ὅλην τὴν ψυχή.

Ἐπέρχεται δ' ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶδε.

Τὰ δὲ περὶ τὸ πλευρὸ τὸ κεντωνάλος μεταφράζει (εἴδε ἐγώ) οἱ ἕξι δίστιχα; Κεκίνηται τὶ (ἔτι) πολίτης αὐτὸ, τὰ δὲ δάκρυα

Εἰ μάλιστα ποτὲ κατάρατοι οἱ ἔθνοι καὶ ὀρθοὶ δέξαι, ἀποκλείσει τὸν εἰ ἔχει πατρίδα τὰ τῶν κύριοι πολιτῶν αἰωνοτάτῃ μεταφράσει, καὶ αὐτὴ ἡ ἀρετὴ θεωρεῖται αὐτὰ τὰ πάθη.

Ταῦτα μὲ περὶ τὸ πίναξ· τὸ δ' ἐφεξῆς, αὐτὸ παραδίδει, οἱ μὲ τὸν ἀγλαΐσμα αὐτὸ ἀπελάσαντα ἄλλα τὸν πρὸς ἰδιαίτερα ἐπιστάτη-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἄλλοις δὲ θεωρόμενος, ἄλλοις δὲ ὀρθοδοξίας ἀπό-
κρισις, μετὰ ἄλλο πεφρικὼς ὅλον, τὸ θερμὸν χρυ-
σίον καὶ ἀργύριον. Ἀλλ' ἐπιπνοήσας αὐτῷ τὰς
χρυσορροίας, κἀκεῖθεν εἰς ὑψηλὸν ἐξανιστάμενος τοῦ
θεωρεῖν, τὴν ἱστορίαν τῶν θεομηνιῶν, ἐν ἃς ἐπὶ τῶν
Ἀλπέων, καὶ τοῦ ὕδατος αὐτῆς αἰαλεῖς, καὶ κατὰ
τὴν μεγάλην ἐκκλησιαστικὴν πολιτείαν, ἀνωμαλοπρε-
πεστάτην τῆς Ὑποκρισίας, ἢ ἀναλγίαν τοῦ ἐλέ-
ου αὐτῆς, μετριοπάθειαν τῶν λαμπρίων, τὰς ἐξέσεις
τῶν πεφρικότων· ἐκφρόνων κατεφρόνει· καὶ δὴ καὶ τῶν ἐξω-
σε δὲ ἐξωστά, καὶ τὸν ἐκκαίοντα τὴν ὀργὴν, ὅσα
πυρακτώματα καταφρύγοντα μετὰ δοκιμῆς τοῦ ἐξε-
τάζειν κεκαθαρμένος, ὁ πανδοκεύων ὕλος, ἐλαφρίζοντας
ἐξόρθης, κατὰ πάντα πάντως· ἐξὰ καὶ ὕλος
ἔχων, ὁδὲ ὑπόκρισις, ὡς ὀρθῶς, ὅπερ ὄφελον κα-
τεξάνθη νόμισμα, ὡς χρυσοῦ πεφυκότος, καὶ
ἐν τῷ θεωρεῖν ἐκείνῳ ἐξόρξε.

Ὀφθαλμοὶ δ' ὡσὶ πάρα ἔξεσαν τὰ σοφίας
Ἀλεκτρὰς τὰ ἐμφέρουσι.

Ἡ δὲ γνῶσις αὐτῆς (ἔφη ἐγὼ) τὸ δὲ μὴ πρόσωπον
κατάκρισις καὶ θαρραλέα, τὸ δ' ἀμπεχόνιον ἐ-
πιεικὲς καὶ ἀκατάπαυστος, τὰ ἐξῆς; Ἡ Ἀβάδα (ἔφη)
τὸ δὲ καὶ ἐπιχαίρειν φέρειν τὸ κατεπῶδον τὸ
βλασφήμου. Ἐκεῖ δὲ (ἔφη ἐγὼ) τὸ τῶν μετρεῖν
πλάθος τὸ ἄρα ἐνέβλεψε; Ἐξαίνων (ἔφη) κεῖθεν
εἰσί, δαιμονιοῦ αἰῶνος, ὅπερ καὶ τὸν μυριάκις
πεφυκότα, κεῖθεν ἀδαρεῖ πλοῦν τὸν πρεσβύτ-